

Jeg vil gerne kommentere disse hovedtemaer, jeg har antydnet, samtidig med at jeg vil sætte dem i forhold til betænkningens anbefalinger.

Selve betænkningen indeholder dels forslag til emner og temaer for det fremtidige arbejde – omkring 40 forslag er der – dels forslag til den fremtidige organisering af ligestillingsarbejdet.

Jeg synes, det er vigtigt at hæfte sig ved, at næsten hele udvalget, der har udført arbejdet og formuleret forslagene, har været enige om forslagene langt hen ad vejen. Udvalget har været bredt sammensat med 21 medlemmer, repræsenterende nogle af ministerierne, arbejdsmarkedets parter, kvinde- og mandeorganisationer, kønsforskningen, kommuner og amter og ungdomsorganisationen Dansk Ungdoms Fællesråd. Og så har betænkningen, som jeg sagde det, været sendt til høring i en meget bred kreds, til alle rimelige, også urimelige, parter, der har været interesseret i sagen.

Der har også i den kreds, høringskredsen, været bred tilslutning til forslagene med meget få undtagelser. Udtalelserne vil selvsagt komme til at indgå i det fremtidige ligestillingsarbejde.

Vi har altså foran os et solidt, gennearbejdet materiale, der forpligter os, forpligter os til at træffe nogle beslutninger, forpligter os til at igangsætte en ny fremadrettet debat.

Inden vi gør det, vil jeg godt hæfte mig lidt ved de fremskridt, der er sket i den periode, den nuværende regering har ansvar for. Hvis vi ser på de seneste 6 år, er der tre store ryk i samfundsudviklingen, som har været af helt afgørende betydning for kvinders forhold i samfundet.

Det første er beskæftigelsen. Uden den massive beskæftigelsesfremgang i de seneste seks år, ingen fremgang i ligestillingsarbejdet. Er der nogen samfundsgruppe, hvis forhold er fuldstændig bundet op på en stabil beskæftigelsesfremgang, så er det ligestillingsarbejdet og kvinderne. Vi ved, at det er kvinderne, der er mest sårbare i en økonomisk krise og under en lavkonjunktur. Vi ved, det er kvinderne, og det er de dårligst uddannede, der først går ud af arbejdsmarkedet, når økonomien går ned, og måske også de mennesker, der kommer sidst ind på arbejdsmarkedet, når økonomien går fremad igen.

Derfor har det forhold, at 200.000 nye arbejdspladser netto er blevet skabt i dette land på 6 år, kolossal betydning for vores ligestillingsarbejde, kolossal betydning, og i kølvandet deraf selvsagt også kampen mod arbejdsløsheden.

Den dramatiske forkortelse af arbejdsløsheden på 6 år har betydet en tilsvarende gennemslagskraft på ligestillingsarbejdet.

Det andet store ryk, jeg vil nævne igennem 6 år, er børnepasningen. Jeg mener, det er forkert at give befolkningen det indtryk, at vores anstrengelser for at sikre en børnepasning for alle familier her i landet ikke i en meget, meget stor udstrækning er nået. Jeg medgiver, at nogle ofte er tilbøjelig til at hæfte sig ved det, der ikke er nået. Men sandheden om børnepasningsstrategien for denne regering er jo, at vi er nået et meget, meget stort stykke af vejen, så langt, at langt, langt hovedparten af familierne her i landet kan få passet deres børn. Jeg ved godt, der endnu er kommuner tilbage, der ikke har nået målet, men nu taler jeg om det store overblik.

Det tredje og sidste er økonomien, det er éns private familieøkonomi, og det er samfundsøkonomien. Også her har vi oplevet en massiv fremgang, som selvsagt smitter af på mulighederne for at sikre fornuftige fremskridt i ligestillingsarbejdet.

Så meget om de tre store ryk på 6 år, man ikke må undervurdere, og så til de specifikke ting, jeg derudover vil nævne.

Ser vi på emnerne familie- og arbejdsliv, er der sket forbedringer i orlovsordningerne, herunder forældreorlov og graviditetsorlov. Ser vi på lov om forældremyndighed og samvær, har vi styrket – helt tilsigtet – faderens, ugifte fædres stilling, et omdiskuteret emne, et meget følsomt emne, et meget vigtigt emne, men et emne, som jeg synes vi efter regeringens opfattelse har håndteret på en rigtig måde.

Ser vi på pensionsområdet, er det faktisk lykkedes os at få vedtaget lovgivningen om ligebehandling inden for erhvervstilknyttede sikringsordninger – et meget stort fremskridt på ligestillingsarbejdets område også, som jeg føler skal siges og nævnes i dag.

Og så er der gennemført et udredningsarbejde om kvinder i forskning, og der er fremlagt en 11-punkts plan om ligestilling i forskningen, som også er vigtig at opholde sig ved. Kommunerne er blevet pålagt at udarbejde ligestillingsredegørelser om ligestilling, og de er blevet fremhævet i handlingsplanen for beskæftigelsen. Jeg kunne nævne flere, men lad mig holde mig til disse hovedelementer på ligestillingsarbejdets vej igennem de forløbne 6 år.

Hvor skal vi så hen herfra? Lad mig starte med at nævne arbejdsmarkedet og uddannelsesområdet, som jeg antydede før. Når jeg ser